

Publicerad 2005-10-02 14:38 av Carl O Andersson

Vi är ju alla - Människor

Nu många drabbats har av sorg
som förlorat någon nära.
Vill verkligen "Vår Gud som är en väldig borg"
hjälpa dem att deras trauma bära?
Hos många av oss tvivlet gror,
Vi är ju ändå alla – människor.

Men kämpa emot onskans ström,
vi måste och vi ska,
emot det mål som är vår dröm
då allting åter skall bli bra.
För trots allt – hoppet i oss bor.
Vi är ju ändå alla – människor.

Starkt vi för de arma känner,
som nu så illa mår.
Så låt oss därför vara äkta vänner
och dem hjälpa allt vad vi förmår.
Det är ju på oss själva, lyckan mest beror.
Vi är ju ändå alla – människor.

När ödet blint omkring sig slår,
ingen människa går säker.
Det lämnar svåra, djupa sår,
som kanske aldrig läker.
Men kämpa – för vi orkar mera än vi tror.
Vi är ju ändå alla – människor.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Carl O Andersson med Poeter.se id #4639 innehar upphovsrätten